

מ"ת 19928/10/21 - מדינת ישראל נגד מחמד סלאמין

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 19928-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין(עציר)

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד מנאל אבו עמר
נגד
המשיב מחמד סלאמין (עציר)
באמצעות עו"ד ירון גיגי

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.
2. בבסיס הבקשה כתב אישום המייחס למשיב עבירות של החזקת נשק, אביזרי נשק ותחמושת וכן עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
3. מעובדות כתב האישום עולה כי עובר ליום 14.09.21, במהלך תקופה שאורכה אינו ידוע במדויק למבקשת, החזיק המשיב במחסן ביתו (להלן: "**המחסן**"), נשק אקדח אוטומטי D.D.G מודל 19 מספר סידורי G209964 (להלן: "**הנשק**"). עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המשיב החזיק את הנשק בתוך נרתיק כשהוא טעון במחסנית המכילה 13 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ התואמים לנשק. עוד נטען בכתב האישום כי המשיב החזיק בביתו אביזרי נשק ותחמושת לנשק כפי שיפורט להלן: שתי קתות של רובה; רצועה לנשק; דורגלים; מחסנית של אקדח המכילה 19 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ התואמים את הנשק; מחסנית של אקדח המכילה 14 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ התואמים את הנשק; שתי מחסניות ריקות התואמים את הנשק; מטעין כדורי תחמושת; כלי ניקוי לאקדח; שני נרתיקי אקדח (להלן: "**הפריטים**").
4. בנוסף, מייחס כתב האישום למשיב החזקת סוגי סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית: סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 45.43 גרם; סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 19.1724 גרם; 260 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA.
5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 20.10.21 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיב טען כי התשתית הראייתית שנאספה בעניינו של המשיב רעועה ואין בה כדי לקשור את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בהקשר זה, טען ב"כ המשיב כי הראיות שנאספו בעניינו של המשיב אינן מבססות את ידיעתו בדבר החזקת הפריטים וכי קיים כרסום ל"חזקה שבעובדה" וזאת בהעדר ראיות הקושרות את המשיב לנשק, לפריטים ולסמים. כך למשל, טען ב"כ המשיב כי קיימת גישה למחסן בו נתפסו הנשק, הסמים והפריטים לאנשים אחרים. לכן, לטענתו כל אחד מהם יכול היה להיכנס למחסן ולהחביא את הנשק. עוד

נטען כי במחסן מוחזק ציוד השייך לכל בני המשפחה, ומכאן, שניתן לייחס לכאורה את החזקת הנשק והסמים לשאר בני המשפחה ולא ברור מדוע המבקשת החליטה לייחס את העבירות דווקא למשיב. עוד טען ב"כ המשיב למחדלי חקירה הנוגעים לאופן עריכת החיפוש והעדר תיעוד החיפוש בזמן אמת.

6. מנגד המבקשת סבורה שקיימת תשתית ראייתית המבוססת על ראיות ישירות ונסיבתיות, הקושרת את המשיב לעבירות המיוחסות לו.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בראיות, אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לצורך השלב הדיוני הנוכחי והכל כפי שיפורט להלן.

8. ראשית, דומה שהשאלות הטעונות הכרעה במקרה זה נעוצות בדבר הוכחת החזקה שבעובדה. על כן, השאלות הטעונות ברור במקרה דנן הן האם למשיב שליטה על המחסן בו נתפסו הנשק, הסמים וחלק מהפריטים? ובמידה שהתשובה לכך חיובית - תשאל השאלה מה מידת הזיקה של המשיב למחסן מייתר בני המשפחה.

9. יסודות העבירה של החזקת נשק והחזקת סמים טעונים הוכחה של יסוד החזקה. עבירות אלה מטילות אחריות פלילית על מי שברשותו ותחת החזקתו מצוי נשק וסמים בלא היתר - זאת מעצם ההחזקה בנשק ובסמים, ואפילו לא נעשה בו שימוש פעיל. המונח "**החזקה**" מוגדר בסעיף 34 כד לחוק העונשין, כ- "**שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד**". בפסיקה נקבע כי לשם הוכחת יסוד ההחזקה יש להוכיח קיומה של שליטה (ראו למשל ע"פ 7282/09 **אבו עמרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.1.10). תנאי נוסף הוא כי שליטתו של הפרט בחפץ תיוחד רק לו. בעניין זה נקבע בע"פ 250/84 **הוכשטט נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(1), כך: "תנאי זה של בלעדיות אינו מתקיים במקום שליותר מאדם אחד היכולת להגיע לעשייה פיסית בו או לקבוע את גורלו. כך, למשל, אדם אינו שולט בחפץ הנמצא ברשות הרבים שכן כל עובר אורח יכול ליטול אותו. אמת הדבר, לכל אחד היכולת הפיסית לקחת את החפץ, אך לאיש מהם אין שליטה בו, שכן יכולת זו אינה ייחודית לאיש מהם (...) **אך נניח, כי אדם מחביא חפץ ברשות הרבים, כגון בגן ציבורי או בשדה ריק, באופן שעובר אורח אינו עשוי למצוא אותו אלא בדרך מקרה. נראה לי, כי במצב דברים זה שולט אותו אדם בחפץ**" (שם, בעמ' 825). עוד נקבע בפסיקה, באשר להוכחת היסוד הנפשי, כי "**...מקום שבו נכח הנאשם במקום שבו שהו אחרים שהחזיקו דבר מה אסור, או במקום שבו מוחזק דבר מה אסור, ונוכחותו לא היתה מקרית, חזקה כי ידע והסכים להימצאותו של הדבר במקום**" (ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד חרבוש**, פסקה 19).

10. לאחר שעמדתי על טיבה של החזקה, אפנה עתה לבחינת התקיימות התנאים במקרה דנן. בהקשר זה, יצוין כי אין מחלוקת של ממש שהנשק, חלק מהפריטים והסמים נתפסו במחסן. השאלה היא האם המחסן בו נמצאו הנשק, הפריטים והסמים היה בשליטת המשיב או שמא נגיש לכל, כפי שנטען על ידי ב"כ המשיב. הראיות שלהלן מלמדות שהמחסן אינו לכל אלא בשליטת המשיב ומשפחתו:

א. דו"ח חיפוש מיום 14.09.21 - מדו"ח החיפוש עולה כי במהלך החיפוש הגיע הכוח "לחדר בבית שהכניסה אליו היא מחלון בתוך הבית וליד החלון יש כיסא המשמש למעבר והדלת בצדו השני של החדר היא פלדלת והיא הייתה נעולה".

ב. דו"ח פעולה של מאיר טוטיאן מיום 15.09.21 - מתאר את כניסתו של השוטר למחסן דרך הבית וכן את דרכי הגישה הנוספות למחסן. בדו"ח מוסר השוטר כי "...ישנה דלת שמובילה לחדר, בתוך החדר מצד ימין ישנו חלון, הבחנתי כי בחדר מתחת החלון מונח כיסא בו בזמן שהחלון פתוח, עליתי יחד עם הכוח על הכיסא ונכנסתי דרך החלון לחדר פנימי בתוכו נמצאו כלל המוצגים". עוד מציין השוטר כי "בחדר הפנימי ישנה דלת פלדלת עם מפתח מובנה מהצד הפנימי של הדלת, כך שהדלת הייתה נעולה ורק מישהו עם מפתח יכול לפתוח מבחוץ".

ג. סרטון החיפוש ודו"ח הפעולה של הסרטון שבוצעו על ידי השוטר מאיר טוטיאן מיום 20.09.21 - צפיתי בסרטון המתעד בדיעבד את מקום החיפוש ותפוסת הנשק והסמים במחסן. בסרטון ניתן לראות כיצד השוטר נכנס לביתו של המשיב ופונה לחדר ובו נמצא חלון שדרכו ניתן להיכנס למחסן (המחסן מכונה כחדר פנימי בדוחות הפעולה). בסרטון ניתן לראות כי החדרון אטום פרט לאפשרות הכניסה למחסן דרך החלון או דרך דלת הכניסה החיצונית. בצמוד לחלון נמצא כיסא שבאמצעותו ניתן לעלות על אדן החלון ולהיכנס למחסן. עוד עולה מהסרטון כי בצד השני של המחסן ממוקמת דלת פלדלת שמכוסה בציוד כבד כדוגמת ארונות ופלטות עץ דבר שמקשה על גישות הכניסה למחסן מן הדלת החיצונית.

ד. הודעות שרין סלאמין (להלן: "האחות"): אחותו של המשיב נחקרה פעמים ביום 20.09.21. בחקירתה הראשונה, האחות מסרה גרסה שבה היא מתארת את הכניסות למחסן, כך שישנה כניסה למחסן מהבית, דרך חלון, וכניסה נוספת לכל דיירי הבניין. האחות טענה כי המחסן שייך לכל דיירי הבית (שורות 8-9). בהמשך ההודעה מסרה כי גם היא ואחיה עושים שימוש במחסן (שורות 10-11). בהמשך, בחקירה השנייה מסרה האחות גרסה שונה מזו שנמסרה על ידה בחקירה הראשונה, וזאת כאשר נשאלה שאלות ממוקדות באשר לגישה ולשימוש במחסן. האחות לא ידעה למסור שמות של אנשים בעלי גישה למחסן (חקירה שנייה שורות 6-7) ולא ידעה למסור מתי בדיוק ראתה אחרים נכנסים ועושים שימוש במחסן (שורות 14-17). בהמשך טענה האחות כי גם לעובדים של המשיב יש מפתחות למחסן (שורות 24-25), אך בהמשך האחות מסרה גרסה אחרת ולפיה לדלת הכניסה החיצונית למחסן יש רק מפתח אחד אצלם אך הדלת הייתה נעולה (שורה 61). במחסן נמצא ציוד רב, ואולם כאשר נשאלה האחות למי מהשכנים שייך הציוד שנמצא במחסן לא ידעה להשיב (שורות 20-21). בהמשך החקירה הודתה האחות כי הציוד שנמצא במחסן שייך לאחיה, המשיב (שורות 52-53).

ה. המשיב נחקר מספר פעמים. בחקירתו הראשונה טען המשיב מספר טענות: ראשית, טען המשיב כי המחסן איננו חלק מהבית ולכן כל מה שנתפס בתוכו איננו שלו (חקירה מיום 14.9.21 שורה 34-35), אלא שבהמשך החקירה המשיב חזר בו מטענה זו והודה למעשה בהחזקת המחסן, בשימוש בו ואף בהשכרתו לאחר בעבר (שם, שורה 43, 79, 122). בהמשך חקירתו טען המשיב כי המפתח לדלת החיצונית למחסן, אבד (שם שורות 146-147. ראו גם הודעה מיום 18.9.21 שורות 17-18). בחקירתו הנוספת המשיב אישר כי המחסן בשימוש (שורות 10-11) ואולם טען כי הסמים והנשק שנתפסו לא

שייכים לו ולא יודע כיצד הגיעו לשם.

ו. מחוות דעת מז"פ עולה כי הנשק שנתפס קשור באירוע רצח שהתרחש במחנה הפליטים שועפט ביום 09.09.21.

11. נוכח המפורט לעיל, ניתן להסיק כי למחסן (החדר הפנימי) שתי דרכי כניסה: מחדר ביתו של המשיב ומשפחתו ומן הדלת החיצונית באמצעות מפתח. בפועל לא נתפסו מפתחות לדלת החיצונית. המשיב טען שהמפתחות אבדו. עוד ניתן להסיק כי דלת הכניסה למחסן היתה נעולה באמצעות מפתח מובנה בחלק הפנימי של הדלת, כפי שהשוטרים חזרו וציינו בדוחות הפעולה. לפיכך, ניתן להסיק כי המחסן היה בשימוש ובשליטתו של המשיב. המשיב אף טען כי השכיר את המחסן תקופה מסוימת, כך שהטענה כי מדובר במחסן השייך לכל דיירי הבניין ונמצא בשימוש, חסר בסיס, ולו בשל העובדה שהמשיב לא יכול היה להשכיר נכס שאינו שייך לו.

12. בנסיבות שתוארו לעיל, אני סבור שהמשיב החזיק במחסן ושלט בו. לנוכח העולה הן מגירסתו של המשיב והן מגירסת האחות, דווקא למשיב היתה זיקה למחסן ולא ליתר בני המשפחה. בהקשר זה יצוין כי אף אם יש גישה למחסן מהדלת החיצונית, אין לכך כל משמעות משעה שדלת זו היתה נעולה והמשיב טען שהמפתח שהיה בחזקתו אבד ולא הצביע על אדם אחר המחזיק במפתח. מכאן שהמסקנה המתבקשת היא שניתן לפתוח את המחסן אך מהחלק הפנימי של המחסן. על כן, אני סבור שהמשיב לא סתר את החזקה בדבר ידיעתו והסכמתו להימצאותם של הפריטים במחסן (ראו ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד חרבוש, פסקה 19**). כמו כן, לא מצאתי ממש בטענת ב"כ המשיב כי די באמרת עמודי בפני המדובב כי הנשק הועבר לבחור בשם "סלים", כדי לבסס כרסום ראיתי ולנקות את המשיב מאישומו בעבירת החזקת הנשק. אני סבור שהשם שהוזכר בפני המדובב לא מעלה ולא מוריד לעניין מעורבות המשיב במעשים המיוחסים לו. ההנחה הבסיסית העומדת בבסיס העבירה המיוחסת למשיב היא שהמשיב קיבל את הנשק בשלב זה או אחר מידי אחרים. על כן, סביר להניח שהנשק עבר לאנשים אחרים לפני שהועבר לכאורה להחזקת המשיב.

13. באשר לטענות ב"כ המשיב בדבר מחדלי חקירה ואופן עריכת החיפוש, אבהיר כי גם אם יש ממש בטענות אלה, ככלל, דין טענות אלה להתברר בהליך העיקרי. בנסיבות מקרה זה, לא מצאתי לתת משקל משמעותי למחדלי החקירה האמורים. יצוין, בשלב זה, הבחינה היא האם יש בחומר הראיות הגולמי הקיים כדי לבסס לכאורה את העובדות שנטענו בכתב האישום. סבורני שהתשובה לכך היא בחיוב.

14. נוכח כל האמור לעיל, אני קובע שקיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב לצורך השלב הדיוני שלפניי.

15. **באשר לעילות המעצר:** אין מחלוקת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר של מסוכנות וככלל יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים בעבירות מסוג זה. על כן, לעת הזו, אין מקום להיעתר לבקשת המשיב לשחרורו לחלופת מעצר. עם זאת, המשיב, צעיר, נעדר עבר פלילי כך שיש לקבל הערכת מסוכנות בטרם הכרעה סופית בדבר מעצרו או שחרורו.

16. לנוכח האמור, אני מפנה את המשיב לקבלת תסקיר מעצר. התסקיר יבחן את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב והאפשרות לאינה בחלופת מעצר, ולו במעצר באיזוק אלקטרוני. אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב עד ליום 14.12.21. דיון בעניינו של המשיב נקבע ליום 15.12.21 בשעה 09:00.

17. ההחלטה תשלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"ב, 27 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.